

РЕШЕНИЕ

№ 5407

гр. София, 17.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **358** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от К. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица] против Ревизионен акт № Р-22221017005264-091-001/03.05.2018 г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност Началник сектор „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., орган възложил ревизията и П. Н. Г. – на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта потвърдена и изменена с Решение № 1618 от 23.10.2018 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място]/, поправено с Решение № 1843/28.11.2018 г. за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в Решение № 1618/23.10.2018 г. на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП [населено място].

С жалбата се оспорва ревизионния акт, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1618 от 23.10.2018 г. на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, а именно:

- за установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2015 г. в размер на 4 700.39 лв., ведно със съответните лихви;
- за установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2016 г. в размер на 5

862.96 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 06.2015 г. в размер на 2 147.70 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 07.2015 г. в размер на 4 805.32 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 08.2015 г. в размер на 4 315.52 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 09.2015 г. в размер на 3 683.24 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 10.2015 г. в размер на 2 349.40 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 11.2015 г. в размер на 2 349.40 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 05.2016 г. в размер на 3 290.43 лв., ведно със съответните лихви;

- за установените задължения за ДДС за м.07.2016 г. в размер на 3 830.00 лв., ведно със съответните лихви;

- за установените задължения за ДДС за м.08.2016 г. в размер на 3 743.20 лв., ведно със съответните лихви;

- за установените задължения за ДДС за м.09.2016 г. в размер на 3 239.40 лв., ведно със съответните лихви;

- за установените задължения за ДДС за м.10.2016 г. в размер на 3 118.60 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 11.2016 г. в размер на 1 922.04 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 12.2016 г. в размер на 2 268.35 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 05.2017 г. в размер на 5 497.11 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 06.2017 г. в размер на 7 442.10 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 07.2017 г. в размер на 7 640.75 лв., ведно със съответните лихви.

Релевирани са доводи, че РА е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, необоснован, издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба, позовава се на практиката на СЕС и ВАС.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адвокат Ч., като моли съда да отмени РА по съображенията, изложени в депозираната жалба.

Претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП -С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт С., моли съда да остави без уважение депозираната жалба и да потвърди оспорения ревизионен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 1618 от 23.10.2018 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП е връчено на жалбоподателя на 25.10.2018 г. по електронен път, а жалбата е депозирана чрез административния орган до съда с вх. № 53-04-787/08.11.2018 г. /л.29/. Жалбата е подадена от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява процесуално допустима.

Съдът намира, че с оглед произнасянето на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, следва да се прецизира обхвата на съдебното произнасяне по жалбата срещу оспорения Ревизионен акт. Директорът на Д „ОДОП“ е избрал подход, при който в мотивната част на решението си е изложил съображения за наличие на отмяна, респ. изменение на РА по отношение на финансовите резултати и приложението на ЗДДС и ЗКПО относно конкретни облагаеми доставки от конкретни доставчици - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. [фирма]. [фирма], [фирма]. [фирма], [фирма] и [фирма]. Същевременно, в диспозитива на решението си, органът е постановил отмяна , респ. изменение на РА по посочени данъчни периоди и по размер на коригирани парични стойности, без отнасяне на тези периоди и суми към конкретните облагаеми доставки и дружества – доставчици. Така възприетият подход дава основание да се счита, че отмяната на РА, съответно и постановеното изменение по периоди касае именно всички облагаеми доставки на конкретните посочени по-горе дружества, като съдът дължи произнасяне относно всички останали проверявани деклариращи доставки.

Административен съд-София град, приема за установено от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221017005264-020-001/11.08.2017 г., връчена на упълномощено лице на 05.09.2017 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221017005264-020-002/05.09.2017 г., ЗИЗВР № Р-22221017005264-020-003/01.12.2017 г. и ЗИЗВР № Р-22221017005264-020-004/28.12.2017 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. и за определяне на задълженията за ДДС по ЗДДС за периода от 04.06.2014 г. до 30.06.2017 г. Определен е срокът на ревизията до 05.01.2018 г.

заверени копия на изброените в искането фактури от конкретни дружества-доставчици, в едно с относимите към тях доказателства, по което не са представени документи и доказателства.

В хода на ревизията от страна на ревизиращите органи е извършено посещение на адреса за кореспонденция на ревизираното дружество на 22.11.2017 г. На място от страна на органите по приходите е извършен преглед на счетоводните и търговските документи в оригинал, относими към ревизираните периоди, за което е съставен Протокол № 0815288 от 22.11.2017 г.

При ревизията е установено, че счетоводната политика на дружеството е разработена в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството /ЗСч/ и Националните счетоводни стандарти /Н./, като същото прилага двустранна форма на счетоводство, като счетоводните сметки се водят на синтетично и аналитично ниво за отразяване на стопанските операции.

I. По отношение на задълженията по ЗДДС:

По време на ревизията е установено, че [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит през ревизираните периоди по фактури с предмет услуги и оборудване, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК] и на [фирма], ЕИК:[ЕИК].

С Ревизионния акт /РА/ в обжалваната му част е постановен отказ за признаване право на данъчен кредит, както следва:

1. В размер на 5 270.00 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Август 2015 г., м. Септември 2015 г., м. Октомври 2015 г., м. Ноември 2015 г. и м. Април 2016 г. по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] (П.: 1, 3):

- Фактура № ...57/03.08.2015 г., с предмет: .....
- Фактура № ...58/06.08.2015 г., с предмет: ....
- Фактура № ...59/14.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...63/21.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...67/24.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...69/26.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...70/27.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...73/28.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...75/29.08.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...83/04.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...89/11.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития

- Фактура № ...90/15.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...91/17.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...94/23.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...95/25.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...97/30.09.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...110/09.10.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...123/23.10.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...126/26.10.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...137/03.11.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...139/05.11.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...146/16.11.2015 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...301/28.04.2016 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...308/29.04.2016 г., с предмет: Организиране на събития
- Фактура № ...316/30.04.2016 г., с предмет: Организиране на събития

По реда на чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма]. На проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, с което от дружеството – доставчик е изискано да представи всички доказателства за извършени доставки, свързани с издадените фактури към ревизираното дружество. В хода на извършената насрещна проверка от страна на проверяваното дружество-доставчик са представени: дневни финансови отчети от ЕКАФП; Договор от 13.07.2015 г., сключен между ревизираното дружество - Възложител и [фирма] – Изпълнител с предмет: “ организация на събития“, с уговорен срок на договора 45 работни дни и цена за изпълнение – 10 750.00 лв.; приемо-предавателни протоколи – 19 броя, съставени между [фирма] и [фирма]; Дневник на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ на [фирма] за период от 01.04.2016 г. до 30.04.2016 г., с отразени записи, относно издадените фактури с получател [фирма]; Дневник на счетоводна сметка 453/2 – „Начислен данък за продажбите“ на [фирма] за периода месец Август до месец Ноември 2015 г. и за периода от 01.04.2016 г. до 30.04.2016 г. с отразени записи, относно издадените фактури с получател [фирма]; Дневник за счетоводна сметка 411 – „Клиенти“ на [фирма], за контрагент [фирма], за периода месец Август до месец Ноември 2015 г. и за периода от 01.04.2016 г. до 30.04.2016 г. с отразени записи, относно издадените фактури с получател [фирма]. От страна на ревизиращите в хода на ревизията след извършена проверка на цитираните в ИПДПОЗЛ № П-22221517209823-040-001/06.01.2017 г. е установено, че в Дневник продажби с контрагент [фирма] са включени следните фактури: Фактура № № 57/03.08.2015 г.; 58/06.08.2015 г.; 59/14.08.2015 г.; 63/21.08.2015 г.; 67/24.08.2015 г.; 69/26.08.2015 г.; 70/27.08.2015 г.; 73/28.08.2015 г.; 75/29.08.2015 г.; 79/30.08.2015 г.; 83/04.09.2015 г.; 89/11.09.2015 г.; 90/15.09.2015 г.; 91/17.09.2015 г.; 94/23.09.2015 г.; 95/25.09.2015 г.;

97/30.09.2015 г.; 110/09.10.2015 г.; 123/23.10.2015 г.; 126/26.10.2015 г.; 137/03.11.2015 г.; 139/05.11.2015 г.; 146/16.11.2015 г.; 301/28.04.2016 г.; 308/29.04.2016 г. и 316/30.04.2016 г., всички с предмет „услуги“. На 28.12.2017 г. от страна на дружеството-доставчик допълнително са представени документи по опис – заверени копия на двадесет броя фактури, издадени от [фирма] с получател [фирма]: Фактура № № 59/14.08.2015 г. с предмет: „организиране на събития“; 63/21.08.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 67/24.08.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 69/26.08.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 70/27.08.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 73/28.08.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 75/29.08.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 83/04.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 89/11.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 90/15.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 91/17.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 94/23.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 95/25.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 97/30.09.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 110/09.10.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 123/23.10.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 126/26.10.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 137/03.11.2015 г., с предмет: „организиране на събития“; 139/05.11.2015 г., с предмет: „организиране на събития“ и 146/16.11.2015 г., с предмет: „организиране на събития“.

Съгласно заключението на назначената по делото ССЕ, изготвено от в.л. О. Т., проверяваното лице е осчетоводило надлежно всички тези фактури.

2. В размер на 2 488.40 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Май 2017 г., м. Юни 2017 г. и м. Ю. 2017 г. по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] (П.. 1,3):

- Фактура № [ЕГН]/02.05.2017 г., с предмет: Рекламни материали;
- Фактура № [ЕГН]/18.05.2017 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/28.06.2017 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/30.06.2017 г., с предмет: Рекламни услуги;
- Фактура № [ЕГН]/12.07.2017 г., с предмет: Подмяна и залепване на рекламни пана и табели на фасадата;
- Фактура № [ЕГН]/19.07.2017 г., с предмет: Компютърна телевизионна и аудио системи – ъпгрейд и преинсталация;
- Фактура № [ЕГН]/31.07.2017 г., с предмет: Интернет реклама за летене;
- Фактура № [ЕГН]/31.07.2017 г., с предмет: Организиране на събитие.

По реда на чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], във връзка, с която на проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, с което от дружеството – доставчик е изискано да представи всички доказателства, относно издадените фактури към ревизираното дружество. В хода на извършената насрещна проверка от страна на проверяваното

дружество-доставчик са представени: заверени копия на осем броя фактури, издадени от [фирма], с получател ревизираното дружество; Дневник на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ на [фирма] за периода от 01.05.2017 г. до 31.07.2017 г.; Дневник на счетоводна сметка 453/2 – „Начислен данък за продажбите“ на [фирма] за периода от 01.05.2017 г. до 31.07.2017 г.; Дневник на счетоводна сметка 411 – „Клиенти“ на [фирма] за контрагент [фирма] за период от 01.05.2017 г. до 31.07.2017 г., с отразени записи, относно издадените фактури с получател [фирма].

От страна на ревизиращите органи след извършена проверка в информационния масив на НАП в ПП V. 14, относно цитираните фактури в ИПДПОЗЛ е установено, че същите са включени в Дневник продажби на дружеството-доставчик.

Ревизиращият орган е приел, че в хода на ревизията от страна на дружеството-доставчик, както и от страна на ревизираното дружество не са представени други доказателства, свързани със спорните доставки – приемо-предавателни протоколи към спорните фактури; документи, удостоверяващи, че дружеството-доставчик е разполагало със съответната материална, техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките; документи, удостоверяващи място и дата на извършване на услугата; начин на калкулиране на цената на услугите, предмет на спорните фактури; оборотни ведомости за периода на издадените фактури към [фирма] и други.

3. В размер на 2 000.00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Ю. 2016 г. по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] (П.. 1,3):

- Фактура № ...141/08.07.2016 г., с предмет: Раздаване на флаери;
- Фактура № ...188/14.07.2016 г., с предмет: Раздаване на флаери;
- Фактура № ...192/15.07.2016 г., с предмет: Организиране на събития;
- Фактура № ...195/19.07.2016 г., с предмет: Раздаване на флаери;
- Фактура № ...255/29.07.2016 г., с предмет: Рекламни услуги за м.07.2016;
- Фактура № ...257/29.07.2016 г., с предмет: Раздаване на флаери;
- Фактура № ...258/29.07.2016 г., с предмет: Интернет реклама за м.07.2016;
- Фактура № ...259/29.07.2016 г., с предмет: Организиране на събития.

По реда на чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], във връзка, с която на проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, с което от дружеството – доставчик е изискано да представи всички доказателства, относно издадените фактури към ревизираното дружество. В хода на извършената насрещна проверка от страна на проверяваното дружество-доставчик са представени: заверени копия на спорните фактури; Дневник на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“ за периода от 01.07.2016 г. до 31.07.2016 г.; Дневник на счетоводна сметка 453/2 – „Начислен данък за продажбите“ за период от 01.07.2016 г. до 31.07.2016 г.;

Дневник на счетоводна сметка 411 – „Клиенти“ за контрагент [фирма], за период от 01.07.2016 г. до 31.07.2016 г. с отразени записи, относно спорните фактури.

От страна на ревизиращите органи след извършена проверка в информационния масив на НАП в ПП V. 14, относно цитираните фактури в ИПДПОЗЛ е установено, че същите са включени в Дневник продажби на дружеството-доставчик.

Въпреки представянето на цитираните документи от страна на проверяваното дружество, ревизиращият екип е счел, че нито от страна на дружеството-доставчик, нито от страна на ревизираното дружество са представени доказателства, свързани със спорните доставки–приемо-предавателни протоколи към спорните фактури; документи, удостоверяващи, че дружеството-доставчик е разполагало със съответната материална, техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките; документи, удостоверяващи място и дата на извършване на услугата; начин на калкулиране на цената на услугите, предмет на спорните фактури; оборотни ведомости за периода на издадените фактури към [фирма] и други.

4. В размер на 9 770.80 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Ю. 2016 г., м. Август 2016 г., м. Септември 2016 г. и м. Октомври 2016 г. по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] (П..1,4):

- Фактура № ...1/01.07.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № ...2/04.07.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № ...7/11.07.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № ...9/14.07.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № ...16/19.07.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № ...20/26.07.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № [ЕГН]/16.08.2016 г., с предмет: Сглобяване на метална конструкция;
- Фактура № [ЕГН]/19.08.2016 г., с предмет: Полагане на гранитогрес;
- Фактура № [ЕГН]/22.08.2016 г., с предмет: Полагане на гипсокартон;
- Фактура № [ЕГН]/22.08.2016 г., с предмет: Ремонтни дейности в изградени подземни тоалетни;
- Фактура № [ЕГН]/23.08.2016 г., с предмет: Ремонтни дейности в изградени подземни тоалетни;
- Фактура № [ЕГН]/25.08.2016 г., с предмет: Ремонтни дейности в изградени подземни тоалетни;
- Фактура № [ЕГН]/26.08.2016 г., с предмет: Ремонтни дейности в изградени подземни тоалетни;

- Фактура № [ЕГН]/29.08.2016 г., с предмет: Ремонтни дейности в изградени подземни тоалетни;
- Фактура № [ЕГН]/31.08.2016 г., с предмет: Ремонтни дейности в изградени подземни тоалетни;
- Фактура № ...39/01.09.2016 г., с предмет: Плащане на СМР услуга;
- Фактура № ...40/02.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 02.09.2016;
- Фактура № ...41/05.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 05.09.2016;
- Фактура № ...42/14.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 14.09.2016;
- Фактура № ...43/20.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 20.09.2016;
- Фактура № ...44/23.09.2016 г., с предмет: СМР услуга, съгласно договор, протокол от 23.09.2016;
- Фактура № ...45/26.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 26.09.2016;
- Фактура № ...46/28.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 28.09.2016;
- Фактура № ...52/30.09.2016 г., с предмет: СМР услуга съгласно договор, протокол от 30.09.2016;
- Фактура № ...55/30.09.2016 г., с предмет: Аварийни ВиК ремонти през м.09.2016;
- Фактура № ...72/11.10.2016 г., с предмет: Полагане на метална конструкция и транспорт;
- Фактура № ...75/12.10.2016 г., с предмет: Аварийен ВиК ремонт;
- Фактура № ...99/12.10.2016 г., с предмет: Аварийен ВиК ремонт;
- Фактура № ...82/14.10.2016 г., с предмет: Полагане на метална конструкция и транспорт;
- Фактура № ...93/20.10.2016 г., с предмет: Полагане на метална конструкция и транспорт;
- Фактура № ...100/26.10.2016 г., с предмет: ВиК ремонт;
- Фактура № ...103/26.10.2016 г., с предмет: Полагане на метална конструкция;
- Фактура № ...135/27.10.2016 г., с предмет: Почистване и озеленяване;
- Фактура № ...105/27.10.2016 г., с предмет: ВиК ремонт;
- Фактура № ...119/28.10.2016 г., с предмет: Почистване и озеленяване;
- Фактура № ...136/31.10.2016 г., с предмет: Ел. услуги.

По реда на чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], във връзка с която на проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, с което от дружеството – доставчик е изискано да представи всички доказателства, относно издадените фактури към ревизираното дружество. В хода на извършената насрещна проверка от страна на проверяваното дружество-доставчик са представени: заверени копия на спорните фактури; Дневник на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“ за периода от м. Ю. до м. Октомври 2016 г.; Дневник на счетоводна сметка 453/2 – „Начислен данък за продажбите“ за период от м. Ю. до м. Октомври 2016 г.; Дневник на счетоводна сметка 411 – „Клиенти“ за контрагент [фирма], за период от м. Ю. до м. Октомври 2016 г. с отразени записи, относно спорните фактури.

От страна на ревизиращите органи след извършена проверка в информационния масив на НАП в ПП V. 14, относно цитираните фактури в ИПДПОЗЛ е установено, че същите са включени в Дневник продажби на дружеството-доставчик.

Подобно на обсъдените по-горе доставки, ревизиращият орган, въпреки представянето на така описаните документи, е приел, че нито от страна на дружеството-доставчик, нито от страна на ревизираното дружество са представени други доказателства, свързани със спорните доставки–приемо-предавателни протоколи към спорните фактури; документи, удостоверяващи, че дружеството-доставчик е разполагало със съответната материална, техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките; документи, удостоверяващи място и дата на извършване на услугата; начин на калкулиране на цената на услугите, предмет на спорните фактури; оборотни ведомости за периода на издадените фактури към [фирма] и други.

5. В размер на 2 870.40 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Септември 2016 г., м. Октомври 2016 г., м. Ноември 2016 г. и м. Декември 2016 г. по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] (П..2,5):

- Фактура № ...25/30.09.2016 г., с предмет: Организиране на събития;
- Фактура № ...27/30.09.2016 г., с предмет: Наем на техника;
- Фактура № ...78/19.10.2016 г., с предмет: Анимация и посрещане на феновете на Арсенал;
- Фактура № ...132/27.10.2016 г., с предмет: Услуга по договор;
- Фактура № ...142/31.10.2016 г., с предмет: Организиране на събития за Д. и Х.;
- Фактура № ...215/30.11.2016 г., с предмет: Рекламни услуги;
- Фактура № ...241/12.12.2016 г., с предмет: Рекламни кампании и материали;
- Фактура № ...253/17.12.2016 г., с предмет: Компютърни системи;
- Фактура № ...272/22.12.2016 г., с предмет: Демонтаж и оборудване на 2 броя

видео стени.

По реда на чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], във връзка, с която на проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, с което от дружеството – доставчик е изискано да представи всички доказателства, относно издадените фактури към ревизираното дружество. В хода на извършената насрещна проверка от страна на проверяваното дружество-доставчик са представени: заверени копия на спорните фактури; Дневник на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“ за периода от м. Август до м. Декември 2016 г.; Дневник на счетоводна сметка 453/2 – „Начислен данък за продажбите“ за период от м. Август до м. Декември 2016 г.; Дневник на счетоводна сметка 411 – „Клиенти“ за контрагент [фирма], за период от м. Август до м. Декември 2016 г. с отразени записи, относно спорните фактури.

От страна на ревизиращите органи след извършена проверка в информационния масив на НАП в ПП V. 14, относно цитираните фактури в ИПДПОЗЛ е установено, че същите са включени в Дневник продажби на дружеството-доставчик.

Ревизиращият орган е приел, че нито от страна на дружеството-доставчик, нито от страна на ревизираното дружество са представени други доказателства, свързани със спорните доставки–приемо-предавателни протоколи към спорните фактури; документи, удостоверяващи, че дружеството-доставчик е разполагало със съответната материална, техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките; документи, удостоверяващи място и дата на извършване на услугата; начин на калкулиране на цената на услугите, предмет на спорните фактури; оборотни ведомости за периода на издадените фактури към [фирма] и други.

6. В размер на 3 786.68 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Юни 2015 г. и м. Ю. 2015 г. по следните фактури, издадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] (П..1,2,3):

- Фактура № [ЕГН]/24.06.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/25.06.2015 г., с предмет: Раздаване на флаери;
- Фактура № [ЕГН]/25.06.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/29.06.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/30.06.2015 г., с предмет: Интернет реклама;
- Фактура № [ЕГН]/01.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/02.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/07.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/09.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/15.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/17.07.2015 г., с предмет: Интернет реклама;

- Фактура № [ЕГН]/19.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/22.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие;
- Фактура № [ЕГН]/30.07.2015 г., с предмет: Организиране на събитие

По реда на чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], във връзка, с която на проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, с което от дружеството – доставчик е изискано да представи всички доказателства, относно издадените фактури към ревизираното дружество. ИПДПОЗЛ е връчено на дружеството-доставчик по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания му 14-дневен срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите документи.

От страна на ревизиращите органи след извършена проверка в информационния масив на НАП в ПП V. 14, относно цитираните фактури в ИПДПОЗЛ е установено, че същите са включени в Дневник продажби на дружеството-доставчик.

В хода на ревизията до ревизираното дружество е изготвено ИПДПОЗЛ, с което от същото е изискано да представи доказателства относно декларираните доставки от [фирма]. В определения му за това срок, от страна на ревизираното дружество не били представени изисканите му доказателства, относно декларираните доставки – договори, анекси, възлагателни писма, протоколи от срещи, кореспонденция, стокови разписки, количествено-стойностни сметки, както и всички други документи, удостоверяващи данъчното събитие.

II. По отношение на задълженията по ЗКПО:

При ревизията е констатирано, че от дружеството е подадена ГДД за 2014 г., с която са декларирани приходи в общ размер на 208 646,54 лв., разходи в общ размер на 207 197,22 лв., счетоводна печалба в размер на 1 449,32 лв., увеличение на счетоводния финансов резултат /С./ в размер на 755,26 лв., намаление на С. в размер на 990,56 лв., данъчен финансов резултат /данъчна печалба/ в размер на 1 214,02 лв. Установено е, че с ГДД е декларирана отстъпка по реда на чл. 92, ал. 5 от ЗКПО в размер на 1,21 лв. и дължим корпоративен данък /КД/ в размер на 120,19 лв., като същият е внесен в законоустановения срок. Констатирано е, че не са декларирани дължими авансови вноски за КД.

С оглед установената липса на доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и на данъчно събитие на основание чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, по фактурите, издадени на ревизираното лице от [фирма] и [фирма] и отразени от [фирма], като разход по сметки от гр. 60 в оборотната ведомост, от страна на ревизиращите органи е формиран извод, че стойността по тези фактури не следва да се признава за разход за 2014 г., поради това, че посочените в тях услуги не са извършвани от посочените доставчици на [фирма]. Прието е още, че осчетоводените разходи от ревизираното лице по фактурите, издадени от горепосочените доставчици, не са документално обосновани по смисъла ЗКПО. В резултат на гореизложеното, на основание чл. 26 т. 2 от

ЗКПО, не са признати за данъчни цели за 2014 г. разходи в размер 69 267,06 лв. по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] и е определен данъчен финансов резултат /ДФР/ в размер на 70 481,08 лв. и КД в размер на 7 048,11 лв. След приспадане на внесения от дружеството данък в размер на 120,19 лв. е определен КД за внасяне в размер на 6 927,92 лв.

От дружеството е подадена ГДД за 2015 г., с която са декларирани приходи в общ размер на 517 912,83 лв., разходи в общ размер на 503 817,33 лв., С. /счетоводна печалба/ в размер на 14 095,50 лв., увеличение и намаление на С. в размер на 4 404,80 лв., ДФР /данъчна печалба/ в размер на 14 095,50 лв. и КД в размер на 1 409,55 лв., като същият е внесен в законоустановения срок. Установено е, че с ГДД не са декларирани дължими авансови вноски за КД.

Въз основа на направените констатации, не са признати по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО осчетоводените разходи през 2015 г. в размер на 132 069,88 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В резултат на гореизложеното, е определен ДФР в размер на 146 165,48 лв. и КД в размер на 14 616,55 лв. След приспадане на внесения от дружеството данък в размер на 1 409,55 лв. е определен КД за довносяне в размер на 13 207,00 лв.

От дружеството е подадена ГДД за 2016 г., с която са декларирани приходи в общ размер на 557 696,75 лв., разходи в общ размер на 574 973,13 лв., С. /счетоводна загуба/ в размер на 17 276,38 лв., увеличение и намаление на С. в размер на 6 053,35 лв., ДФР /данъчна загуба/ в размер на 17 276,38 лв. С ГДД са декларирани внесени авансови вноски в размер на 1 000,00 лв.

Въз основа на посочените по-горе констатации, не са признати по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО осчетоводените разходи през 2016 г. в размер на 128 406,45 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В резултат на гореизложеното, е определен ДФР в размер на 128 406,45 лв. и КД в размер на 12 840,65 лв. След приспадане на внесените авансови вноски за корпоративен данък е определен КД за довносяне в размер на 11 840,65 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, за невнесения в срок КД са начислени лихви в общ размер на 6 282,93 лв.

Във връзка с всички описани по-горе констатации на жалбоподателя са определени и лихви, посочени в таблицата на РА.

С Решение № 1618/23.10.2018 г. на Директор на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП оспореният РА е, както следва:

1. **отменен** по отношение на установените задължения за корпоративен данък за 2014 г. и по отношение на установените задължения за ДДС за данъчни периоди: от м. Ю. 2014 г. до м. Ноември 2014 г., от м. Януари 2016 г. до м. Март 2016 г., от м. Юни 2016 г. до м. Април 2017 г.;

2. **изменен** в оспорената част, както следва:

- за установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2015 г. в

размер на 4 700.39 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2016 г. в размер на 5 862.96 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 06.2015 г. в размер на 2 147.70 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 07.2015 г. в размер на 4 805.32 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 08.2015 г. в размер на 4 315.52 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 09.2015 г. в размер на 3 683.24 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 10.2015 г. в размер на 2 349.40 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 11.2015 г. в размер на 2 349.40 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 05.2016 г. в размер на 3 290.43 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 11.2016 г. в размер на 1 922.04 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 12.2016 г. в размер на 2 268.35 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 05.2017 г. в размер на 5 497.11 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 06.2017 г. в размер на 7 442.10 лв., ведно със съответните лихви;

- за установени задължения за ДДС за м. 07.2017 г. в размер на 7 640.75 лв., ведно със съответните лихви.;

3. Потвърден по отношение на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди: м. Ноември 2015 г. и от м. Ю. 2016 г. до м. Октомври 2016 г. по отношение на следните дружества-доставчици: [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма].

4. Отменен е по отношение на установените задължения за корпоративен данък за 2014 г. и за установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди: от м. Ю. 2014 г. до м. Ноември 2014 г., от м. Януари 2016 г. до м. Март 2016 г., м. Юни 2016 г. и м. Април 2017 г.- отново за същите доставчици, а именно: [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма].

Към доказателствения материал по делото са приобщени писмени доказателства:

От страна на жалбоподателя:

1. С молба от 04.04.2019 г., фактури под опис, ведно с придружаващите ги документи – л. 343-445;
2. С молба от 29.05.2019 г., писмени доказателства под опис – л. 452-458;
3. С молба от 03.06.2019 г., писмени доказателства под опис – л. 462-508;

От страна на ответника:

1. С писмо изх. № 10-20-00-48/30.01.2020 г. – л. 577-579;
2. Решение № 2076/10.12.2019 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] – л. 583-592;

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-техническа експертиза, с вещо лице инж. Т. А. Т., която да даде заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя:

1. В кои сайтове е имало излъчване на процесните реклами?;
2. В случай, че бъде установено излъчване на процесните рекламни банери да бъде посочено, в какъв времеви период са излъчвани и какъв е броят на излъчванията им?;
3. В случай, че вещото лице открие и друга информация, свързана с процесните рекламни банери, същата да бъде посочена.

Видно от представеното по делото заключение/ л.509, т.II/ заведението ,стоопанисвано от жалбоподателя е рекламирано в множество сайтове, като са визуализирани тези интернетстраници, които се заплащат, за да бъдат откривани. Вещото лице е установило наличието на седем видеоклипове за заведението, като за един от тях е имало 3 500 преглеждания допреди година, а останалите – между 170 и над 700 допреди три години. От заключението се установява още, че за заведението са създадени профил във Ф., множество рекламни снимки в различни интернетстраници, с указание за местоположението му, към които са отразени брой преглеждания, харесвания и отбелязвания.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-техническа експертиза, с вещо лице инж. А. Ж. А., която даде заключение по следните задачи:

1. Количествата СМР, посочени във фактурите, представени пред органите по приходите, както и придружаващите ги документи – приемо-предавателен протокол, Акт 19, количествено-стойностни сметки, Договор за извършване на СМР, реализирани ли са в процесния обект, находящ се в [населено място], [улица], Магазин 1?;
2. Извършените строително-ремонтни работи, приети ли са от ревизираното лице?;
3. Посочените СМР, които са подробно описани в Актове 19 и количествено-стойностните сметки, извършени ли са в процесния обект?

Видно от заключението на вещото лице инж. А., по така поставените въпроси

се дава последователно утвърдителен отговор. Освен от ползваните документи, налични като доказателства по делото, в.л. е основало заключението си и на представени от жалбоподателя: одобрена проектна документация на 02.06.2010г. по части архитектурна, ВиК, електро и ОВ от главния архитект на Район „С.“ за обект: „Преустройство и смяна на предназначение на магазин за промишлени стоки в кафе-бар“ „Г. В.“- [улица], ЦГЧ [населено място]; както и одобрен ексекутив на 27.09.2010г. по част архитектурна от главния архитект на Район „С.“ за обект: „Преустройство и смяна на предназначение на магазин за промишлени стоки в кафе-бар“ „Г. В.“- [улица], ЦГЧ [населено място].

В заключението на СТЕ е извършена подробна съпоставка между предмета на сключените договори, описаните във фактурите видове и количества СМР и съответните видове и количества, отразени в приемо-предавателните протоколи. Наред с тази документна преценка, вещото лице инж.А. е извършила оглед на място и констатира пълно съответствие между договорени, фактурирани, приети СМР и намерените такива в търговския обект. Ето защо, крайните изводи, че СМР, обективиращи облагаемите доставки са реализирани на място, съответно- надлежно приети от възложителя, почиват на извършена цялостна експертна проверка.

В хода на съдебното производство бе допусната съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице О. Х. Т., която даде заключение по следните задачи:

1. Описани ли са издадените фактури от [фирма], ЕИК:[ЕИК] в Дневниците за продажби и включени ли са в Хронологичния регистър на Сметка 411 „Клиенти“? Внесено ли е ДДС по посочените фактури?;
2. Описани ли са издадените фактури от [фирма], ЕИК:[ЕИК] в Дневниците за продажби и включени ли са в Хронологичния регистър на Сметка 411 „Клиенти“? Внесено ли е ДДС по посочените фактури?;
3. Описани ли са издадените фактури от [фирма], ЕИК:[ЕИК] в Дневниците за продажби и включени ли са в Хронологичния регистър на Сметка 411 „Клиенти“? Внесено ли е ДДС по посочените фактури?;
4. Описани ли са издадените фактури от [фирма], ЕИК:[ЕИК] в Дневниците за продажби и включени ли са в Хронологичния регистър на Сметка 411 „Клиенти“? Внесено ли е ДДС по посочените фактури?;
5. Описани ли са издадените фактури от [фирма], ЕИК:[ЕИК] в Дневниците за продажби и включени ли са в Хронологичния регистър на Сметка 411 „Клиенти“? Внесено ли е ДДС по посочените фактури?;
6. Описани ли са издадените фактури на [фирма], ЕИК:[ЕИК] в Дневниците за покупки и включени ли са в Хронологичния регистър на Сметка 401 „Доставчици“?

Заключението на съдебно-счетоводната експертиза дава положителен отговор на всички поставени въпроси. Всички доставки, свързани с процесните фактури са били надлежно осчетоводени по съответния начин, който се

изисква от Закона за счетоводството, както при дружеството- доставчик, така и в счетоводството на ревизираното дружество [фирма]. Има само една допусната счетоводна грешка от дружеството „Строй корект 2016“, която е била индикирана отв.л.Т. - една от фактурите не е отразена в Дневниците за продажба, но я има осчетоводена при тях, осчетоводена е с общата сума – данъчна основа плюс ДДС, в съответната партида. Вещото лице изчерпателно и прецизно цитира в представеното заключение представените документи, въз основа на които е формирала експертните си изводи, сред които и налични приемо-предавателни протоколи /ППП/ между страните по всяка облагаема доставка, за която е била издадена проверяваната фактура. В съдебно заседание вещото лице допълва, че от счетоводна гледна точка няма начин да се определи, дали PPP е изготвен допълнително по-късно, доколкото те не се осчетоводяват и са съпровождащи документи към съответните фактури.

Към доказателствения материал по делото са приобщени следните писмени доказателства с молба от 29.05.2019 г., обособени в самостоятелен том 8 към делото: договори, заявки, приемо-предавателни протоколи, фактури, подписани между ревизираното лице и дружествата-доставчици.

В тази връзка в хода на съдебното производство беше допусната съдебно-почеркова експертиза във връзка с открито производство по оспорване по реда на чл. 193 от ГПК, с вещо лице Д. К. В., относно подписите, положени върху документи, обособени в Приложение 8 към делото. Съгласно експертното заключение, неоспорено и кредитирано от страните и съда, се установи, че подписите положени върху фактурите, приобщени в том 8 не са положени от И. К. Б. (сочен за управител на [фирма]), М. А. Д. (сочен за управител на [фирма]), К. Б. М. (сочен за управител на [фирма]), С. Г. С. (сочен за управител на [фирма]) и И. К. Б. (сочена за управител на [фирма]).

Съдът кредитира приетите без възражения заключения на цитираните съдебни експертизи като обективно и компетентно изготвени, съдържащи подробен отговор на поставените й задачи. Всички документи, по които са работили вещите лица са приети към доказателствения материал по делото. Заключениеята следва да се кредитират като обективни и логично издържани, съответстващи на останалите писмени и гласни доказателства и неоспорени от страните.

По делото в качеството на *свидетел* е разпитана П. С. З., служител в [фирма].

Свидетелят З. заявява пред съда, че в [фирма], заема длъжността „Мениджър Бизнес развитие“ и към настоящия момент. В дружеството работи от 2015 г. Допълва, че имената на дружествата-доставчици: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са и познати. Основната кореспонденция между дружествата е била провеждана между техните управители. Единствено при нея са отправяни поръчките, като допълва, че е разговаряла с посочен техен управител, както и че в някои случаи

кореспонденцията е провеждана по мейл. Заявява, че непрекъснато печатат рекламни материали и заявките се извършват различно – по телефон и по мейл. Тя заявява какво трябва да съдържат за конкретно събитие, каква информация, текст или картинка. На място идва техен представител или служител на ревизираното дружество получава заявката. Не и е известно кой и с какво превозва материалите. Свидетелят З. заявява, че , освен с менютата и какво ще се предлага, е ангажирана с цялостната концепция на дружеството. Сочни, че партньори на ревизираното дружество правят презентации. Твърди, че притежаваният от дружеството бар е единственият, който излъчва спортни събития на големи видеостени. Когато има футболен или боксов мач, тенис турнир, те се излъчват в бара, като предварително се обявяват. Има техни клиенти, които са запознати с тази практика по излъчване на спортни събития от ревизираното дружество, като по време на тези събития е доста натоварено. В тази връзка се отпечатват т.нар. „къси менюта“. Отпечатват се промоциите, които се предлагат по масите в бара. По този начин се извършва бързо обслужване на клиентите в бара. При изработване на рекламните материали, първоначалният контакт с дружествата се осъществява от управителя, а след това от нея. Допълва, че разполагат с възможността събитието да се обяви някъде, където да бъде отразено в интернет страница, да се заяви локация във връзка с излъчване на определено събитие и че ще има определена промоция за нещо. За да достигне тази информация до клиентите се налага да се поддържа съществуващата техника, с която ревизираното дружество разполага. От друга страна, заявява, че тя е недостатъчна и непрофесионална, като е имало случаи, в които са наемали видеостени и прожектори – които се разпъват, обособяват се в даден кът, сцена, подреждат се по конкретен начин столове, барове. Допълва, че имат няколко варианта на оборудване на заведението – седящи маси, кръгли маси, с които се промотира определена бира, разстановка на чадъри. Заведението се променя в зависимост от това какво ще се прави – абитуриентски бал, спортно събитие, рожден ден. Разполагат с подготвен клип, в два варианта – къс и дълъг. В зависимост от това какво е и кога ще бъде излъчено, в повечето случаи, ако се касае за парти, може да бъде излъчването постоянно. В случай на спортно събитие, клипът се излъчва в почивките, по време на рекламите. Разполагат с големи телевизори, разположение на определено разстояние, където се подреждат масите и се добавят още две или три видеостени. Не може да посочи конкретен брой места в заведението – може да достигне от 70 места до 300. Заведението се намира в пешеходната част на [улица]. Посочва се спортното събитие, респективно къде и кога ще се излъчва, както и ако има промоция. Доставчиците на продуктите, които се предлагат са регулярни. Конкретните услуги лично тя ги заявява по телефона, като дава пример – при определено събитие трябва да се извърши подредба, да се изгради външен бар, 200 места, още един пункт за бира за продажба на бира, да се почисти, подреди, да се поставят плакати, знамена също се поръчват за конкретните футболни мачове. Клиентите ги откриват чрез интернет и рекламите, които излъчват. Като отново заявява, че това е единственият бар, който излъчва спортни събития, за което клиентите са запознати. Основно при излъчване на

футболни събития, барът се посещава предимно от чужденци. Допълва, че фирмите-дистрибутори не организират промоции. Тя има определен таргет. За да се сключи договор с определена фирма, тя поема отговорността, че ще се продаде определено количество бира за периода, за който е сключен договорът. Тези дистрибутори не носят отговорност за това как тя в качеството си на мениджър предлага тези продукти, нито пък помагат в тази дейност. В случай на нужда да бъдат поръчани допълнително чаши и разполагат с тях, то същите биват получени. Всяка поръчка на реклами и техника се извършва за конкретно събитие, като в сключения договор не е записано „конкретно“. Заявява, че е запозната, че ревизираното дружество има сключени договори с „тези фирми“, като тя осъществява комуникацията с тях, за да получи конкретно заявеното. Предполага, че това се отразява в края на месеца в остойностяването, като няма представа как се извършват изчисленията. От нея се изисква да подsigури определен брой места, количество бира за организираното събитие. Счетоводно не е запозната как се отразява. В голяма част от случаите лично тя приема рекламните материали, които заявява в точен брой чрез телефонен разговор и при доставката извършва проверка относно точността на поръчаното като бройка. Приемо-предавателните протоколи се подписват от управителя на ревизираното дружество, единствено тя потвърждава дали всичко е изпълнено точно.

При така установената фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване на РА в неговите изменени и потвърдени от Директора на ОДОП части. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По силата на чл. 160, ал.2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5

от 13.12.2016 г. на ВАС/. С оглед делегирането на правомощия по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК по делото е представена Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от Директор на ТД на НАП С. /л. 30-32/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис

По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕП е въведена фикция за саморъчен подпис.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК.

От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА, не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

I. По ЗДДС.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на услуги се изразява в извършването на услуга, която според легалната дефиниция на чл. 8 от ЗДДС е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Поради това правният спор по делото се свежда до това дали са действително извършени доставки на услуги по процесните фактури и извършени ли са те от лицата, сочени за доставчици и издали фактури за това.

В закона няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от

ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчика по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на ЗДДС. Органите по приходите отричат на практика изобщо факта на получаването им от претендираните доставчици, издали спорните фактури. При това са релевирани възражения, че не се доказва реалността на процесните доставки, тъй като липсват безспорни доказателства.

Предметът на оспорване в съдебното производство е сведен до това, дали реално са извършени услугите по процесните издадени фактури респ. има ли право оспорващото дружество да приспадне данъчния кредит по тях.

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма, както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит (В т.с.м. Решение № 3178 от 15.03.2017 г. по адм. д. № 4707/2016 г. на ВАС, I отд.).

С определението по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест. В тежест на административния орган е да установи

фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от ревизираното лице задължения за ДДС. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество - възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Изходящият относим факт за приложимостта на цитираните разпоредби от ЗДДС е установяването на реално осъществени доставки на услуги. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Следва да се отбележи, че по делото не са събрани доказателства, нито са налице данни, че в случая е извършена данъчна измама и е нанесена вреда на държавния бюджет. Вярно е, че този въпрос е останал без доказване както в административното, така и в съдебното производство. От друга страна обаче, по делото липсват доказателства или данни, че жалбоподателят е знаел или е бил длъжен да знае, че участва в данъчна измама, още по-малко пък, че е извършил такава.

Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило следните условия: притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая е безспорно доказано наличието на предпоставката по чл. 71, т.1 ЗДДС - притежаването на данъчни документи - фактури, издадени от прекия доставчик. За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 ЗДДС, следва

да е изпълнено някое от условията, посочени в чл. 71 ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка/услуга по смисъла на чл. 6/9, ал. 1 от ЗДДС и едва след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 71 от ЗДДС.

Разбирането, че добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик, е последователно проведено с константната практика на СЕС.

Най-общо според изложеното в Решение от 21 юни 2012г. по обединени дела C-80/11 (Mahagibben kft срещу Nemzeti Adó-és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adóigazgatósága) и C-142/11 (Pieter Devid срещу Nemzeti Adó- és Vámhivatal Iszak-alföldi Regionális Adóigazgatósága) във връзка с приложението на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347), ако е установено предаването и приемането на стоките между доставчика и получателя и последващата им реализация чрез облагаеми доставки и за целите на икономическата дейност, неизпълнението на задълженията на прекия доставчик или предходните по заприходяване на стоките в тяхното счетоводство или друго неизпълнение на задължения във връзка с воденото от тях счетоводство и доказването на произход на стоката или направени съпътстващи разходи, могат да обосноват отказ на право на данъчен кредит, само ако въз основа на обективни данни е установено, че получателят на стоките е знаел или е трябвало да знае, че конкретната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или стопански субект по веригата. В настоящия случай това не е установено, а органът по приходите не следва да вменява задължение на получателя на фактурата да извършва проверки на съдоговорителя си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. Следователно в конкретния случай от една страна дружеството - жалбоподател притежава данъчни фактури, издадени съгласно всички правила на ЗСч и ЗДДС, а от друга - няма каквито и да било данни, че действията на преките доставчици на жалбоподателя са неправомерни, както и за евентуални нарушения или измама от тяхна страна.

В същия смисъл е и решението на СЕС по дело C-324/11, според което Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Уредбата на съюзното право, националното позитивно право и практиката на СЕС са разяснени в същия смисъл от изпълнителния директор на НАП в

Указание № 20-00-134 от 21.06.2013 г. Така в раздел трети т. 1 от указанието се утвърждава, че "...не е допустимо да се обосновава теза за липса на доставка в условията на абсолютна симулация само с доказателства за нередности при доставчика или предходни доставчици, включително такива за липса на персонал, активи и т. н. Подобни доказателства биха могли само да подкрепят други основни доказателства, с които се установяват нередности при самия получател по така издадени фактури."

Предвид събраните доказателства и установените обстоятелства, разгледани в съвкупност съдът намира за доказано, че доставките са осъществени и поради това необосновано е отказано признаването на данъчен кредит по посочените фактури.

Липсата на материален и персонален потенциал у доставчика за извършване на облагаемата доставка на услуга е индичия за несъществуваща доставка, без да е достатъчно за дисквалифициране правото на данъчен кредит - вж. т.т. 44 и 45 от решението на СЕС по дело С-324/11 /"....Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали доставчиците по спорните фактури са имали кадрови, технически или най-общо казано ресурсен потенциал за покупка на доставената стока, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с ДДС, когато този получател не е разполагал с данни, въз основа на които да заподозре наличието на нарушения или измама в това отношение от страна на този издател."

Съобразно разпределението на тежестта на доказване по чл. 154 от ГПК вр. с § 2 от ДР на ДОПК, всяка страна е длъжна да докаже фактите, на които основа своите искания. Принципите на обективната истина и служебно начало в съдебния административен процес, налагат съдът да основе своите констатации за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, носеща доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по административния спор или пък са изискани служебно от съда. Възприетото в националното ни законодателство положение съответства и на установеното разпределение на тежестта на доказване за целите на прилагането на ДДС в практиката на СЕС - например в Решението от 29 март 2012 г. по дело С-414/10, т.32: Лицето, което иска приспадането на ДДС трябва да докаже, че са изпълнени условията за това, а данъчната администрация – ако установи, че правото на приспадане е било упражнено с цел измама, има право да поиска с обратно действие плащането на приспаданатите суми. Националният съд следва да откаже прилагане правото на приспадане, ако въз основа на обективни данни от преписката се установи, че правото е упражнено по измамен начин.

Твърдението на органа по приходите за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание, което може да възпрепятства правилното събиране на данъка и следователно да застраши доброто функциониране на общата система на ДДС. Правото на Съюза не е пречка,

държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама и в този случай да не допускат освобождаване – Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010 г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Следователно Съдът съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им.

Не се твърди от ответника и не се установява длъжностно лице на дружеството-жалбоподател да е знаело или да е трябвало да знае за измама, Съдът счита, че в този случай е необходимо да се изследва въпроса дали ревизираното лице е направило всичко, за да избегне участието си в измама. За да упражни правото си на приспадане, жалбоподателят следва да е добросъвестен, да е положил дължимата грижа по всяка от процесните доставки - грижата на добрия търговец, т.е. да е взел всички разумни мерки, за да се избегне участието в данъчна измама, което е изискване за положителни действия.

От основно значение са именно събраните в хода на ревизионното и съдебното производство писмени доказателства, подробно описани във фактичката част на съдебния акт, включително и допуснатите и приети по делото експертни заключения.

С обжалвания РА за данъчни периоди от м. Юни 2015 г. до м. Ноември 2015 г., м. Май 2016 г., от м. Ю. 2016 г. до м. Октомври 2016 г., от м. Ноември 2016 г. до м. Декември 2016 г. и от м. Май 2017 г. до м. Ю. 2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма], с предмет на доставките: организиране на събития, раздаване на флаери, изработка на рекламни материали, изработка на рекламни банери и излъчване на реклами, демонтаж и оборудване на видеостени, компютърни системи, наем на техника, с оглед представените в хода на ревизията писмени доказателства. Както нееднократно бе посочено по-горе, предмет на спора е наличието на реално осъществени доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Съгласно легалната дефиниция на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, „доставка на стока, по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката“ и на чл. 9, ал. 1 – „доставка на услуга е всяко извършване на услуга“, а според чл. 25, ал. 1 от същия закон, данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. В ал. 2 на чл. 25 от ЗДДС, е законово уредено, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена.

В процесния случай се касае за доставка на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС – организация на събития, рекламна дейност, СМР дейности, с твърдения, че същите са използвани в основата дейност на ревизираното лице.

За да се установи, че по доставките на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните услуги са били използвани за извършване на облагаеми сделки. Проверката се осъществява от националната юрисдикция, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право (т. 32 от решение по дело C-285/11).

Решенията на СЕС по посочените по-горе дела, дават основание да се приеме, че при доказана реалност на предмета на пряката доставка на получателя по фактурата се следва данъчен кредит, който не може да бъде отказан поради действия на преките доставчици, които ревизираното лице не може да контролира. Без съмнение, тези решения следва да бъдат прилагани като прецедент при доказан /или безспорен /наличен при ревизираното лице или предмет на последваща облагаема доставка предмет на пряката доставка, като на РЛ не следва да се възлага доказателствена тежест относно обстоятелствата по т.61 от Решението от 21.06.2012г.: дали издателят на фактурата е ДЗЛ /в тази връзка и Решението от 22.12.2010г. по C-438/09 Dankowski/.

В принципен план, притежаването на данъчни фактури от получателя и тяхното счетоводно отразяване не е достатъчно, за да обоснове самостоятелно реалност на отразените в същите стопански операции. Това е така, защото в хода на ревизионното производство, при проверка на фактурите относно отразените в тях стопански операции, в тежест на ползващия се от правата по тези документи – в случая ревизираното лице е да докаже, че отразените във фактурите стопански операции действително са осъществени. Законът, преди всичко изисква доказателства за реалност на доставката, а след това и за правилното и счетоводно отразяване. Това от своя страна означава, че като доказателство за реалност на доставките, ревизираното лице не може да се позовава само на представените писмени доказателства и счетоводните записвания.

В случая се касае за установяване на правнорелевантните за спора факти, а именно, че жалбоподателят е получил съответните доставки на услуги стоки и съответно ги е използвал за основната си дейност.

1. По отношение на фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] с предмет услуги – организация на събития, разпространение на рекламни материали, изработка на рекламни банери, компютърни услуги, наем на техника:

Съдът констатира, че фактурите са издадени във връзка със сключени между ревизираното дружество и изброените дружества-доставчици договори за услуга – организиране на събития, представени в хода на съдебното производство. За приемане на съответните услуги са представени и приемо-предавателни протоколи.

Съдът намира, че предметът на спорните фактури успешно може да се обвърже с представените договори и приемо-предавателни протоколи в хода на съдебното производство. Именно в този смисъл са приетите без

възражения от страните заключения на назначените по делото съдебно-технически и съдебно-счетоводна експертизи. Тези експертизи са изготвени въз основа на представените доказателства, съдържащи се в Приложение 8 . Писмените доказателства бяха оспорени от ответника, за което беше открито нарочно производство по реда на чл.193 от ГПК. В тази връзка, съдът допусна изготвянето на съдебно-почеркова експертиза, при която се установи, че представените за изследване данъчни фактури, подробно описани в констативно-съобразителната част на заключението, не са били подписани от лицата, сочени за управители на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Това обстоятелство, обаче, по мнение на настоящия решаващ състав, не опровергава тезата на жалбоподателя, че договорите отразяват действително осъществили се облигационни отношения. Това е така, поради следното:

На първо място следва да се отчете, че вещите лица Т., А. и Т. изрично посочват в заключенията си, че техните експертни изводи почиват не само на писмените доказателства по делото, но и на лично проведено изследване, в това число кореспонденция с дружеството-доставчици /в.л.Т. по ССЧЕ/, на личен оглед на място за проверка за съответствие на видове и количества по документи и на самия обект /в.л.инж.А. по СТЕ/. Също така, кредитираните от съда експертни заключения, които потвърждават фактическите твърдения на жалбоподателя за действителност /"реалност"/ на облагаемите доставки, не са формирани само въз основа на фактурите, които представляват счетоводни документи и както самият ответник по жалбата подчертава, но не и доказателства за реално изпълнение на договора или приемане на доставката от получателя. Вещите лица са се обосновали с други писмени доказателства – договори с конкретен предмет между същите страни, идентични с доставчик и получател на всяка фактура; протоколи за приемане на доставките по всяка една фактура. Тези писмени доказателства не са били обект на експертно изследване и не е констатирано по делото да е налице съмнение относно тяхната автентичност. Сама по себе си фактурата като документ няма удостоверителен характер относно сключването и действието на договор, датата на неговото сключване, както и относно фактическата доставка. Фактурата отправена до възложителя съставлява покана за плащане, основание за отразяване на облагаемата доставка в счетоводството на страните /доставчик-получател/. Ето защо, подписването на фактура от лице, различно от законния представител на търговеца не опорочава сделката, нито обосновава съмнение в реалността на доставката. Широко е разпространена практиката за подписване на фактури от лице в трудови или други отношения с издателя - търговец, което лице осъществява фактически дейности относно доставката-счетоводител, касиер, продавач, служител в склад и мн.др. Освен това, разпоредбата на чл.193, ал.3 ГПК съдържа своеобразна презумпция за истинност на подписания частен документ, поради което има предвид случаите, при които се оспорва автентичността на подписа на страната, на която документът се противопоставя. Ако страната не отрича автентичността на собствения си подпис под документа, то и самото производство по оспорване няма обект, тъй като при частните документи се

оспорва само авторството на изявлението, не и неговото съдържание. Следователно, отделно от посочените по-горе съображения, съдът счита, че в производството по чл.193 от ГПК е ирелевантно изследването на подписите на страната, която не ги оспорва - в случая на управителите на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

С оглед на изложеното, за да се приеме в настоящото производство, че фактурите и представените към тях документи в хода на ревизията са неистински, следваше да се докаже, че същите не носят подписите на представител на възложителя-жалбоподателя, което не бе сторено.

Съдът даде възможност на жалбоподателя да представи съпътстващите документи към представените от него и оспорените от ответника договори, доколкото един от начините за извършване на проверка по реда на чл. 194, ал. 1 от ГПК дава възможност на съда да извърши сравняване на оспорените документи с други безспорни такива. В изпълнение указанията на съда, жалбоподателят представи във връзка с процесните фактури – копия на фактурите, договори, заявки и приемо-предавателни протоколи за приемане на извършените услуги (П..8).

След като откри производство по оспорване на представените писмени доказателства в Приложение 8, съдът взе предвид, че за да се приеме за обосновано експертно заключение, то следва да кореспондира с писмените доказателства по делото. В конкретния случай писмени доказателства се явяват не само оспорените фактури, но и представените договори, сключени между ревизираното дружество и дружествата-доставчици, приемо-предавателните протоколи, документите, съставяни във връзка с проектирането и изпълнението на строителството и др.

Освен това съдът съобрази и че видно от заключението на ССЧЕ, всички издадени фактури от [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] на [фирма] за процесните периоди са включени в Дневниците за продажби и Справките декларации на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за съответните данъчни периоди. Съгласно представените справки декларации по ЗДДС, крайният резултат на ДДС за всеки от месеците, когато е имало сделки с [фирма] е формиран от ДДС-то по покупките и продажбите на дружеството. Приходите по издадените фактури са осчетоводени при [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] по с/ка 703 „Приходи от услуги“ за съответните данъчни периоди. Всички издадени процесни фактури през 2015г., 2016г., от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] са отразени по с/ка 411/1 „Клиенти“, парт. [фирма].

Всички издадени фактури от [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за процесния период са вписани в Дневниците за покупки на [фирма] за съответните данъчни периоди. Всички Фактури са осчетоводени, в счетоводството на [фирма] по счетоводна сметка 401/1 „Доставчици“, партиди [фирма][фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

Издадените фактури, предмет на спора са платени от [фирма] в брой, като са налични фискални касови бонове.

От представените счетоводни документи на [фирма] и неговите Доставчици за процесния период, се установява че формата на счетоводството осигурява синхронизирано, хронологично и систематично /аналитично и синтетично/ счетоводно отчитане. Счетоводните операции са водени редовно и са отразени в счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, открити в началото на отчетния период и приключени в неговия край, налични са синтетични и аналитични счетоводни регистри с равенство и връзка между тях, изготвят се оборотни ведомости, в съответствие с чл.9, ал.1 от ЗС. Сделките с доставчиците са документирани с фактури, които отговарят на изискванията на ЗСч и ЗДДС, налични са Договори за покупко-продажби, Приемо-предавателни протоколи, Заявки за извършване на услуги, Разплащането се извършва обичайно в брой.

Що се отнася до приетото за установено от страна на ревизорите, че по отношение на преките доставчици, изпълнители на процесните услуги, липсва техническа кадрова и материална обезпеченост, която да им позволи да осъществят доставките на услуги, следва да се посочи относимата за случая практика на СЕС.

Според Решение на Съда (трети състав) от 6 септември 2012 година по дело С-324/11 (листи 168-177), Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит за доставките на услуги по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], съдът намира жалбата за основателна. Мотивът на органа по приходите да откаже това право не е съвсем ясен. От една страна се твърди, че услугите не са реално извършени, а от друга-че са извършени, но не от този доставчик, без да е търсено от кого. Като се е позовал на липса на кадрова и ресурсна обезпеченост на доставчика, неоснователно органът по приходите е разширил кръга на необходимите предпоставки за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Излизането извън изчерпателно установените материални и процесуални предпоставки за упражняване на право на данъчен кредит, както и всяка подобна практика, засягаща основния за ДДС принцип на данъчен неутралитет, влиза в противоречие както с разпоредбите на Директива 2006/112, така и с константната практика на СЕС. Независимо от това, за пълнота съдът намира за необходимо да посочи, че не споделя тези твърдения. Напълно логични и възможни са обясненията на представляващите дружествата-доставчици, че за осъществяване на услугите е използвана само наличната офис техника на доставчиците и същите не са наемали допълнителен персонал, тъй като притежават необходимите умения

за такава дейност.

За доказване на реалното изпълнение на доставките на стоки и/или услуги задължение е на получателя, за да може да упражни правомерно правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит да притежава доказателства за изпълнение на доставките. Съдът счита, че в конкретния случай получателят на стоките и услугите, успешно доказва в хода на съдебното производство, наличието на всички положителни предпоставки на закона за да извърши законосъобразно приспадане на ДДС - чл. 6, ал.1, чл. 9, ал. 1, чл. 25, ал. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

2. По отношение на фактурите, издадени от „Строй К. 2016“ предмет СМР услуги:

Съдът съобрази, че относно фактурите не е налице законово изискване да е подробно отразено описание на договорените дейности, доколкото фактурите имат счетоводна, а не удостоверителна функция в строителството. В тях е вписано като основание за плащане: „аварийни В и К ремонти“, „полагане на метална конструкция и транспорт“, „почистване и озеленяване“, „ел. услуги“, „плащане на СМР услуга“, „поставяне на метална стълба“, „полагане на гранитогрес“ или само „изграждане на водоустойчива ел. инсталация по стандарт“. Съответно в Протоколите за приемане на извършените дейности също се откриват някои непълноти - посочен обект за извършените дейности, или не е посочен договорът, въз основа на които са подписани. Това наложи проверка на относимостта на тези документи към проверяваните доставки по експертен път.

Съдът изцяло кредитира експертното заключение по допуснатата СТЕ, като намира, че предметът на процесните фактури може да се обвърже с протоколите, както и със сключения договор. Така описан, и обект на експертна проверка, може да се приеме, че предметът на фактурите е в достатъчна степен конкретизиран, кореспондира с представената на вещото лице проектна документация и с констатациите на експертизата при оглед на място и носи достатъчно информация за възникналото данъчно събитие. Следователно, следва да се приеме, че предметът на фактурите позволява да се определи точния вид на доставката и количеството на услугите, което води до извод, че същите отговарят на изискването на чл.226, т.6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС. Неяснотата относно предмета на доставката е *преодоляна* чрез съпътстващите документи, което позволява установяването на съответствие на действително извършените сделки, респективно установяване настъпването на данъчното събитие.

Така представеният договор, сключен между ревизираното дружество и дружеството-доставчик е индигия за облигационна връзка между страните, както и се установява основанието за размяната на насрещните престации по тях, а протоколите за СМР и процесните фактури следва да се кредитират по изложените по-горе съображения.

СТЕ определя, че е налице съвпадение между извършените дейности в

представените от ревизираното дружество и дружеството-доставчик документи и изпълненото в обекта. При съобразяване с определената тежест на доказване, при която ответникът по жалбата е длъжен да докаже наличието на фактическите основания за постановяване на оспорвания акт, съдът приема, че тези фактически констатации не са подкрепени с доказателства, сочени от ответната страна в хода на съдебното производство. Изразените съмнения се оборват от допълнително представените от жалбоподателя доказателства и експертните заключения на ССЧЕ и СТЕ.

С оглед изложеното, съдът намира, че следва да се приеме за доказано наличието на доставка по смисъла на чл. 6/чл.9 ЗДДС. Налице е прехвърлянето на собственост върху стока срещу насрещна престация на основание на сключена сделка. Налице са и предпоставките на чл. 71 ЗДДС . Освен това получателят на доставката, за която е начислен данък е регистрирано по ДДС лице към датата на възникване на данъчното събитие и към датата на издаването на данъчната фактура, данъкът по облагаемата доставка е начислен по смисъла на чл. 86 ЗДДС от регистрирано по този закон лице /доставчик/ най-късно към датата, на която изтича данъчният период, следващ периода, през който е възникнало данъчното събитие за облагаемата доставка; доставката, по която е начислен данъкът, е облагаема към датата на възникване на данъчното събитие; получената от внос стока или по облагаема доставка стока или услуга е използвана, използва се или ще бъде използвана за извършване на облагаеми доставки; получателят притежава данъчна фактура или данъчно дебитно известие, отговарящи на изискванията на Закона за счетоводството и на този закон, видно от представените в ревизионното производство фактури.

II. Относно материалната законосъобразност на РА в частта по ЗКПО:

С оглед констатациите по ЗДДС, които по-горе съдът прие за незаконосъобразни, се налага изводът, че не са налице и основанията за промяна на финансовия резултат за дружеството жалбоподател, съответно за произнасянето в РА по чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Посочените норми третират случаите на третиране на разходи, които са документално необосновани, такива, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, както и разход за начислен данък или ползван данъчен кредит по реда на ЗДДС, когато разходът от стопанската операция, с която е свързан данъкът върху добавената стойност, не е признат за данъчни цели.

С оглед изложените по-горе мотиви, съдът приема, че разходите по спорните фактури, зад които стоят реални доставки на услуги, са документално обосновани. Ето защо, следва да се приеме, че поставеният за разглеждане случай не попада и в хипотезата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, тъй като не става въпрос за разходи, които жалбоподателят да не е могъл да докаже документално . Отчетените от жалбоподателя разходи за процесните периоди са отчетени правилно, за тях са представени както проверяваните фактури, но и достатъчно по обем и съдържание доказателства за действително реализирани доставки на услуги.

Поради това, неправилно органите по приходите са приели, че данъчният финансов резултат на ревизираното дружество за 2014 г. е данъчна печалба в размер на 1 214.02 лв., за 2015 г. – 47 003.82 лв. и за 2016 г. – 58 629.62 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 4 700.39 лв., ведно със законната лихва за 2015 г. и в размер на 5 862.96 лв., ведно със законната лихва за 2016 г.

По изложените съображения, жалбата в цялост се явява основателна. Съответно и РА с общ материален интерес 40 916.97 лв. (главница в размер на 34 814.43 лв. и лихва в размер на 6 102.54 лв.) следва да бъде отменен в обжалваната му част.

Относно разноските:

Процесуалният представител на жалбоподателя прави изрично искане за присъждане на направените в хода на производството разноски, като прилага списък на разноските.

Предвид изхода на правния спор и приложения списък, договор за правна защита и писмени доказателства за направени разходи за адвокатско възнаграждение, ДТ и вещи лица, в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените по делото разноски в размер общо на 9196,70 лева, от които – адв. хонорар -5000 лева, ДТ- 50 лева, възнаграждения за експертизи – 2396,70 лева/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав, на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от К. С., съдебен адрес и адрес по чл.8 от ДОПК: [улица], [населено място], Ревизионен акт № Р-22221017005264-091-001/03.05.2018 г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност Началник сектор „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., орган възложил ревизията и П. Н. Г. – на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта потвърдена и изменена с Решение № 1618 от 23.10.2018 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място]/, поправено с Решение № 1843/28.11.2018 г. за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в Решение № 1618/23.10.2018 г. на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП [населено място].

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от на 9196,70/ девет хиляди сто деветдесет и шест лева лв. и 70 стотинки/ -разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: